

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Siječanj - Veljača 2023

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Riješeni svjetski problemi 2

Međunarodne Biblijske Studije

Bog odgovara Salomonu 13

Spasitelj Izraela 15

Bog poziva Izrael da posluša 17

Obećana Jakovljeva baština 20

Bog će izliti blagoslove 22

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

“Jedan je učitelj vaš” 25

The Dawn - Croatian Edition
January - February 2023

First issue published December 2013

Printed in USA

Riješeni svjetski problemi

***“Ta po obećanju
njegovu iščekujemo
nova nebesa i zemlju
novu, gdje
pravednost
prebiva.”
— 2.Petrova 3: 13***

LJUDSKA RASA, izgleda, prelazi iz jedne velike svjetske krize u drugu. Najpametniji umovi sila nisu bili u stanju pronaći zajednički jezik za rješenje međusobnih problema u međunarodnim poslovima. Svatko je ogorčen na drugoga.

Svatko predbacuje o motivima i iskrenosti onog drugog.

Kad su države takve kakve su danas; kada je stanje svijeta van mogućnosti čovjeka da ga kontrolira; kad nestane mudrosti mudraca; kada je znanje razboritih ljudi na zemlji neučinkovito; kada diplomati i državnici Zemlje ne znaju što učiniti; kada, kao danas, ljudska srca klonu od straha, mnogi ljudi se instinktivno obraćaju Bogu da pronađu odgovor, da pronađu lijek za ova stanja i da nauče kako riješiti svoje probleme.

Svi se slažemo da svijet ima problema. Pitanje koje se postavlja mnogima je hoće li biti moguće riješiti te izazove? Postoje problemi političke i ekonomske prirode kako unutar nacija tako i na međunarodnoj razini. Društveni preokreti i nevolje su u tijeku u različitim religijskim sustavima svijeta. Danas su, također, dugotrajni moralni

standardi i norme napadnuti jer ih mnogi osporavaju kao nikada prije u društvima diljem svijeta. Ovi i drugi problemi ne nalaze se samo u pojedinim narodima, već utječu na cjelokupno tkivo civilizacije.

Ljudska sebičnost dugo je bila prepreka koja je sprječavala ljudsku rasu da riješi ono što bi inače bili jednostavni problemi. Unatoč činjenici da u nekim dijelovima Zemlje ima hrane u izobilju, glad i umiranje od gladi nastavljaju se i sada u 21. stoljeću u značajnim razmjerima u nekim dijelovima svijeta. Hrana se rasipa ili uništava iz ekonomskih ili političkih razloga, dok ljudima nedostaje osnovna prehrana jer žive u zemljama s drugačijim gospodarstvom ili s manje resursa.

U području međunarodne trgovine, dok jedna zemlja treba ono što druga ima, a druga proizvodi ono što trećoj treba, čovječanstvo nije u stanju organizirati zadovoljavajući i pošten način razmjene. Površno gledajući, čini se da je to jednostavan problem. No, navodeći samo jedan primjer iz novije povijesti, kada je jedna država izrazila želju da dio svojih viškova hrane da, druge su se države usprotivile jer bi im to pokvarilo tržište. Dakle, vidimo da rješenje pitanja poštene trgovine nije tako jednostavno kako se na prvi pogled čini, pogotovo kada u obzir uzmemo ljudsku sklonost prema pohlepi i sebičnosti.

Isto tako, u slučaju svjetskih sukoba, čovječanstvo još nikada nije riješilo probleme sprječavanja sve razornijih ratova. To je istina, iako većina ljudi mrzi rat i krvoproliće i želi živjeti u miru i sigurnosti. U većini slučajeva, međutim, žudnja za slavom i moći među državnim vođama pobijedila je nad željama naroda da sa svojim bližnjima žive u skladu.

BIBLIJSKO SVJEDOČANSTVO

Dok nam povijest govori o različitim razlozima i događajima koji okružuju uspon i pad naroda, Biblija govori o usponu i padu svijetova. Govori o “svijetu koji je bio”, koji je došao kraju u vrijeme Potopa. Govori nam o “sadašnjem opakom svijetu”, ili dobu, koje završava raznim destruktivnim silama. Također predviđa “svijet koji dolazi” i ono što možemo očekivati u ovom novom vremenu sutrašnjice. (Galaćanima 1: 4; Luka 18: 30) Apostol Petar, u 2. Petrovoj 3: 6 izjavljuje: “Na isti način ondašnji svijet propade vodom potopljen.” Znamo da voda nije doslovno uništila Zemlju, jer svi mi još uvijek živimo na istom planetu koji je postojao prije Potopa.

Pogledajmo i riječi Ivana Krstitelja zapisane u Luki 3: 16, 17: “Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.” Ovo je proročanstvo koje se ispunilo u vezi s Izraelom. Kao što je prorekao Ivan Krstitelj, Isus je došao i krstio je Duhom Svetim na Pedesetnicu. Također je krstio vatrom, što je kulminiralo potpunim uništenjem Jeruzalema 70. godine.

Ponekad ljudi mole za vatreno krštenje. Kako malo znaju o onome za što mole. Oni koji su bili kršteni Duhom Svetim na Pedesetnicu doista su bili Izraelci, koji su u Isusu prepoznali svog Mesiju i Spasitelja, ali ih je bilo malo. “K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja.” (Ivan 1: 11, 12) Ostatak židovskog naroda “nije upoznao časa svoga pohoda.”—Luka 19: 44

Učitelj je, nakon svog trijumfalnog ulaska u grad Jeruzalem, proročanski govorio o cijeloj naciji Izraela, govoreći: “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i

kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. Evo, napuštena vam kuća.” (Matej 23: 37, 38) Kao narod Izrael je bio spaljen kao pljeva u vrijeme vatrene nevolje koja je označila kraj židovskog doba, vrijeme tijekom kojeg ih je Bog odvojio kao svoj “poseban narod” od drugih naroda i ukazao im posebnu naklonost.— 5.Mojsijeva 7: 6; Amos 3: 2

Upravo je na to uništenje mislio naš Učitelj kada je govorio o njihovom vatrenom krštenju. Bio je to požar uništenja i pustošenja naroda. Poduzeti su razni koraci kako bi se spriječilo potpuno opustošenje izraelskog naroda, ali svi pokušaji su propali. Proročanstvo se moralo ispuniti. Uistinu im je njihova kuća ostavljena pusta. Tako vidimo da je prorečeno vatreno krštenje koje je uništilo i opustošilo Izrael proročanstvo koje se već ispunilo. Stoga služi kao ključ za razumijevanje vatre našeg vremena. Tada to nije bila doslovna vatra; ni sada to nije doslovna vatra.

ZEMLJA ŽIVI VJEČNO

Većina kršćana je učena vjerovati da će kraj ovog “sadašnjeg zlog svijeta” doći s doslovnim spaljivanjem i uništenjem Zemlje. Ovo učenje nije u skladu s Božjom Riječi. U Propovjedniku 1: 4 nalazimo jednostavnu izjavu: “Zemlja uvijek ostaje.” Ovo jasno biblijsko jamstvo je u skladu s Božjom Riječi preko proroka Izaije, da on “nije je stvorio pustu” Zemlju, nego ju je “uobličio za obitavanje.”—Izaija 45: 18

Bog je obećao Abrahamu: “Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu; jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek.” (1.Mojsijeva 13: 14, 15) Ako bi zemlja bila uništena, Božje obećanje “zauvijek” Abra-

hamu o zemlji koju je video, ostalo bi neispunjeno. Međutim, iz Svetog pisma znamo da Bog ne krši nijedno od svojih obećanja.—Izaija 55: 10, 11; Hebrejima 6: 16-18 Nekima je teško povjerovati da sama zemlja ne treba biti uništena, zbog izjave apostola: “A sadašnja nebesa i zemlja istom su riječju pohranjena za oganj i čuvaju se za Dan suda i propasti bezbožnih ljudi. ... Nebesa će trijeskom uminuti, počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela na njoj razotkriti.”—2.Petrova 3: 7, 10

Dok neki vjeruju da će ova zemlja biti uništena vatrom, nitko ne bi rekao da vjeruje da će Božje prijestolje biti uništeno. Biblija kaže da je nebo Božje prijestolje. (Izaija 66: 1). Pa ipak, Petar izričito objavljuje da će se nebo, kao i zemlja, raspasti od “užarenosti”. Što to znači?

Mora postojati logičnije objašnjenje Petrovog proročanstva od onoga koje nam je dala eklezijastika. Vjerujemo da je ovo prikaz trenutnog razdoblja nevolje kroz koje ovaj sadašnji zli svijet prolazi. Kao što je potop vode okončao stari svijet; i kao što je požar nevolje okončao židovski nacionalni život kada je tvrđava Masada, blizu jugozapadne obale Mrtvog mora, pala 73. godine poslije Krista, tako je i naša današnja civilizacija primila svoje vatreno krštenje. Vatra je simbol nevolje i uništenja, a ne doslovnog uništenja Zemlje.

Nebesa predstavljaju sadašnji religiozni svijet koji je prožet nevjerom, i te su moći uzdrmane. Zemlja simbolizira naše društvene, političke i financijske sustave, a “elementi” o kojima se govori u ovom proročanstvu ilustriraju različite čimbenike koji sačinjavaju naš svijet—elemente kapitala i rada, podjele društva na bogate i siromašne, te birokratske i ekonomske komponente sadašnjeg poretka. Djela koja će biti spaljena su mržnja i rat, ucjena i pohlepa, sebičnost i ljubomorna nemilosrdnost koji se očituju posvuda kao “djela” ovoga

svijeta. To je “svijet” koji se uništava, i svatko od nas trebao bi biti sretan vidjeti kako ovaj stari propali poredak nestaje.

Prorok Sefanija objavljuje: “Blizu je dan JAHVIN, veliki! Blizu je i žurno dolazi! Gorak je glas dana JAHVINA: tada će i junak zajaukati. Dan gnjeva, onaj dan! Dan tjeskobe i nevolje! Dan užasa i pustošenja! Dan pomrčine i naoblake! Dan tmina i maglušтина! Dan trubljavine i bojne vike na gradove utvrđene i na visoka kruništa. ‘Prepustit ću ljude nevoljama i vrludat će kao slijepci (jer su protiv JAHVE sagriješili), krv će se njihova prosuti kao prašina, njihova trupla bit će bačena kao smeće. Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih spasiti.’ U dan gnjeva JAHVINA oganj njegove revnosti svu će zemlju sažeći. Jer on će uništiti, zatrti sve stanovnike zemlje.”—Sefanija 1: 14-18

SREBRNA POSTAVA

Dok gledamo kako nevolja na zemlji neprestano uzima maha, shvaćamo zlokobne mogućnosti s kojima se svijet suočava. Međutim, kao proučavatelji Božje Riječi vidimo srebrnu postavu ovih mračnih oblaka nevolje. Apostol Petar, nakon što je govorio o uništenju onih stvari koje nisu u skladu s Bogom, daje nam riječi ohrabrenja i nade koje se nalaze u našem uvodnom tekstu—obećanje o “novom nebu i novoj zemlji”, u kojoj obitava pravednost. Ovdje nas apostol upućuje na Božje obećanje koje je dano prije mnogo stoljeća i zapisano je u Izaiji 65: 17-25. Petar je povjerovao u ovo obećanje koje počinje: “Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati niti će vam na um dolaziti.”

Pogledajmo sada kakva će biti priroda ovog novog poretka. “Gradit će kuće i stanovati u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da

drugi stanuju ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih. Neće se zalud mučiti i neće radati za smrt preranu, jer će oni s potomcima svojim biti rod blagoslovljenika JAHVINIH. Prije nego me zazovu, ja ću im se odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti. Vuk i jagnje zajedno će pásti, lav će jesti slamu k'o govedo; al' će se zmija prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj svetoj gori mojoj'—govori JAHVE."—vss. 21-25

Tako je prorok pogledao niz hodnik vremena i vidio novu zemlju, koja, iako će biti na ovom istom planetu, neće biti utemeljena na ratu, sebičnosti i pohlepi. Ovo je obećanje na koje se Petar pozivao. To je proročanstvo koje je potaknulo njegove misli o blagoslovima koji će doći na Zemlju uspostavom novog svjetskog poretka. To ga je navelo da govori o "novom nebu i novoj zemlji". Također možemo iščekivati vrijeme kada će ljudska rasa moći uživati u plodovima svoga rada usred sretnih, edenskih prilika, u kojem će prebivati pravednost, zdravlje i mir.

Postoje mnoga proročanstva u Božjoj Riječi koja nas uvjeravaju da kada se ovaj novi poredak pravednosti uspostavi na zemlji, to neće biti privremena stvar koja će postojati samo nekoliko kratkih godina do novog "krštenja" vatrene nevolje. Umjesto toga, kao što je objavio prorok Mihej: "Mi idemo u imenu JAHVE, Boga našega, uvijek i dovijeka." (Mihej 4: 5) Kada se ovaj novi poredak društva uspostavi, on će trajati vječno.

Jedno od najopsežnijih proročanstava o ovom sadašnjem prijelaznom razdoblju i jamstvo da će nakon nevolje biti uspostavljeni uvjeti mira i sigurnosti nalazi se u Sefaniji 3: 8, 9. Ovo proročanstvo glasi: "Zato mene čekajte—riječ je JAHVINA—do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se

saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.” Vidimo da ovo proročanstvo objašnjava vatru koja će uništiti stari poredak. To je vatra Božje ljubomore, vatra nevolje, a ne doslovna vatra, zbog činjenice da postoje ljudi koji ostaju nakon uništenja starog poretka koji će tada “zazivati ime JAHVINO“.

“ČISTE USNE”

Teško je razaznati “čiste usne,” čistu religijsku poruku, u ovom sadašnjem starom poretku, zbog različitih vjerovanja i teorija koje su ljudi stvorili vlastitom zbunjenošću. Danas postoje mnogi glasovi, mnogi jezici, svi tvrde da podržavaju božansku poruku. U ovom kaosu sukobljenih filozofija doista je teško razaznati Božji glas.

Međutim, nakon što je simbolična vatra nevolje učinila svoje, nakon što su sadašnja crkvena nebesa izgubila svoju moć, i nakon što je sadašnja zemlja sa svojim društvenim, političkim i financijskim elementima dovedena u stanje nemoći, izmaglica predrasude i praznovjerje bit će uklonjeni iz umova ljudi. Tada će čista poruka istine o slavama dolazećeg kraljevstva našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista zasjati kao čiste usne koje će govoriti o dužinama i širinama, te visinama i dubinama ljubavi Božje. Prema ovom proročanstvu, rezultat će biti da će svi ljudi zazivati ime Gospodnje i služiti mu “jednodušno”.

Međutim, kad govorimo o ovom novom danu i blagoslovima koje će on sadržavati, i dok smo uvjereni da će Kristova vladavina riješiti probleme na zemlji, mnogima će se pojaviti pitanja. “Zašto ovo stanje nije davno uspostavljeno, budući da je prošlo gotovo 2000 godina u povijest otkako je Isus završio svoju zemaljsku

službu?” “Zašto smo morali čekati tako dugo u bolesti i smrti?” “Što je Bog radio u vezi s ovim slavnim kraljevstvom od vremena Kalvarije do danas?”

PRIVREMENI POSAO

Postoje mnogi stihovi koji nas uvjeravaju da Bog nije bio neaktivan tijekom ove duge pauze. Zapravo, počevši od Pedesetnice pa sve do sadašnjeg vremena, Božja je namjera bila odabrati Kristovu “zaručnicu”. (Otkrivenje 19: 7; 21: 2) Sve u svemu, to je samo “malo stado” u usporedbi s milijardama Adamove djece, ali oni su, kako je Isus opisao, “sol zemlje.”—Luka 12: 32; Matej 5: 13

To su oni koji su čuli poziv Učitelja, kada je objavio: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.” (Matej 16: 24) Ova skupina lojalnih, vjernih kršćana nastojala je slijediti stope Učitelja sa sigurnošću da će, kao djeca Božja, živjeti i vladati s Kristom. Apostol Pavao govori o njima u poslanici Rimljanima 8: 17 govoreći: “Ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.”

To su oni za koje se govori da hode ravnim i uskim putem koji vodi u život. (Matej 7: 14) Na njih se odnosi ono obećanje koje je ohrabrilo svece tijekom prošlih stoljeća, kada je Krist, preko Ivana Objavitelja, izjavio: “Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.”—Otkrivenje 2: 10

Ovo “malo stado” će “kraljevati s Kristom tisuću godina”, pomažući u uspostavi novog svijeta u kojem će prebivati pravednost. (Otkrivenje 20: 6) Problemi današnjeg svijeta bit će riješeni primjenom načela na kojima će se graditi Kristovo kraljevstvo. U tom kraljevstvu, nitko

neće povrijediti niti uvrijediti, jer “Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka.” “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo;” on postaje “Knez mironosni”, jer će on uspostaviti mir.—Izaija 9: 7, 6

PRAVEDAN SVIJET

Tako će pravednost konačno biti čovjekova baština u novom svjetskom poretку pod vladavinom Isusa Krista i njegovog vjernog “malog stada”. Prvi svijet završio je uništenjem svih onih koji nisu bili u skladu s Bogom, ali Noa i njegova kuća bijahu zaštićeni i spašeni. Drugi svijet završava uništenjem onih elemenata mržnje, pohlepe i rata koji nisu u skladu s Bogom i načelima Isusa Krista. Njegova crkva, po božanskoj providnosti, također je spašena i, uzvišena, vladat će s njim.

Treći svijet će vidjeti pravo uzeto za mjeru, a “pravdu za tezulju”. Vidjet će kako snaga Istine “zastire sklonište od laži”, na kojoj je izgrađen stari poredak. (Izaija 28: 17) Ljudska rasa, nakon što je dobro naučila vječnu lekciju grijeha kroz iskustva više od šest tisuća godina povijesti, radovat će se prilici da se dragovoljno povinuje novoj vladavini pravednosti.

Tada će se ispuniti proročanstvo iz Otkrivenja 21: 1-5: “I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer—prvo nebo i prva zemlja uminu; ... I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jak glas s prijestolja: ‘Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer—prijašnje uminu.’ Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: ‘Evo, sve činim novo!’ I

doda: ‘Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite.’”

Stoga, naša poruka vama na početku još jedne godine je da će svjetski problemi biti riješeni uspostavom Božjeg kraljevstva, pod pravednom vladavinom Krista i njegove “zaručnice”. Postojat će “novo nebo i nova zemlja”, novi svjetski poredak u kojem će prebivati pravednost. Doista, to je ono za čim čeznemo kada izgovaramo onu često ponavljanu molitvu: “Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.”—Matej 6: 10 ■

Bog odgovara Salomonu

Ključni stih: “Ako se ponizi moj narod na koji je prizvano ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.”
— 2.Ljetopisa 7: 14

Izabrani tekstovi:
2.Ljetopisa 7: 12-22

NAKON ŠTO JE izgrađen izraelski hram i postavljene sve stvari koje je njegov otac kralj David posvetio domu Božjem, Salomon je okupio starješine naroda i poglavare plemena u Jeruzalemu. “Kovčeg saveza Jahvina” unesen je u hram i “slava JAHVINA” ispunila je Dom Božji.—2.Ljetopisa 5: 1-7, 11-14

Kralj Salomon je tada blagoslovio izraelsku zajednicu. (2.Ljetopisa 6: 3-11) U molitvi je objavio da ne postoji Bog poput “JAHVE, Boga Izraelova”, i zatražio je obećanja koja je Jahve dao njegovom ocu Davidu.—vss. 12-42

U svojoj molitvi Salomon ponizno pita: “Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji? Ta nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a kamoli ovaj dom što sam ga sagradio!” Zatim preklinje Boga da usliši njegovu molitvu, kako bi njegove oči bile “obdan i obnoć otvorene

nad ovim domom”, i dodaje, “usliši molitvu.”—vss. 18-21

Salomon je znao da zajednica Izraela nije bila u stanju savršeno poslušati sve Gospodinove upute i stoga im je trebao njegov oprost. U svojoj molitvi on spominje neke od ovih određenih grijehova i preklinje Boga da “oprosti grijehe svojim slugama,” kada mu priznaju i “obrate se od svojega grijeha”, dok prihvaćaju kazne koje JAHVE smatra potrebnima.—vs. 26, 27

Salomon tada preklinje Gospodina, govoreći: “Kad ti sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi ... te se obrate i počnu te moliti, ... govoreći: ‘Zgriješili smo’ i tako se obrate tebi svim srcem i svom dušom, ... Usliši s nebesa, ... i oprosti svome narodu što ti je zgriješio.”—vss. 36-40

Kad je Salomon završio s molitvom, spusti se oganj s neba i spali paljenicu i “slava JAHVINA ispuni Dom”. (2. Ljetopisa 7: 1) Bog se ukazao Salomonu noću, uvjeravajući ga: “Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao to mjesto da mi bude dom žrtve.” (vs. 12) Slijede riječi našeg ključnog stiha, u kojima Gospodin daje potrebne korake kako bi oprostio grijehe Izraelu; moraju se poniziti, moliti i tražiti Gospodnju naklonost, i odvratiti se od grijeha.

Kao kršćani, moramo slijediti slične korake. Prvo, trebamo se poniziti prepoznavanjem svojih pogrešaka; moramo “priznati grijehe svoje” u molitvi Bogu i priznati pravedna mjerila koje nam je on dao. (1. Ivanova 1: 9) Osim toga, moramo se okrenuti od naših puteva grijeha i “pokajati” [grčki: misliti drugačije] mijenjajući svoje misli i ponašanje. (Otkrivenje 3: 19) Tada će Bog “uslišiti s nebesa” i oprostiti nam grijehe kroz Isusovu pravednu krv.

“Ako u svjetlosti hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha. Rekemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i očistiti

Pouka dva

Spasitelj Izraela

Ključni stih: “*Sada ovako govori JAHVE, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele: ‘Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!’*”
— *Izaija 43: 1*

Izabrani tekstovi:
Izaija 43: 1-12

BOG JE IZABRAO izraelsku naciju “da bude njegov predragi vlastiti narod.” zbog svoje ljubavi prema njima. (5. Mojsijeva 7: 6-8) Nadalje je zapovjedio narodu da drži sve njegove zapovijedi i zakone. Ako to učine, obećao je da će ih blagosloviti i obdariti.—vss. 9-24

Usprkos tome, djeca Izraela često nisu poslušala Gospodinove upute, te su opisivani kao “gluhi” i “slijepi”. (Izaija 42: 18-23) “Ne htjedoše hoditi njegovim putovima, niti su bili poslušni njegovu zakonu.” Stoga su primili kazne od Boga.—vss. 24, 25

Međutim, u našem ključnom stihu Bog je rekao Izraelu da ih neće zauvijek kažnjavati. O božanskom oprostjenju i otkupljenju od grijeha, psalmist piše: “On ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju.” Psalm-

ist zatim opisuje Božje milosrđe: “Milosrdan i milostiv je JAHVE, i ... Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama. Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga se boje.” Božje je milosrđe dalje opisano kao “vječno nad onima što ga se boje, ... nad onima što njegov Savez čuvaju i pamte mu zapovijedi da ih izvrše.”—Psalmi 103: 2-4, 8-11, 17, 18

U Izaijinom proročanstvu, Bog obećava da će voditi Izrael i kroz “vodu i kroz vatru”. (Izaija 43: 2) Ova dva prirodna elementa su simboli teških i ozbiljnih iskustava kroz koja će taj narod proći. Gospodin je zajamčio da će on biti s njima kad god budu doživjeli takve teškoće i neće biti izloženi negativnom djelovanju s stajališta vječnosti.

Iako je Izaijino proročanstvo bilo upućeno narodu Izraela, ono se također odnosi na sljedbenike našeg Gospodina Isusa tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba. Pavao objašnjava kako se sve što se dogodilo Izraelu “kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama”, da pouči i opomene Kristove sljedbenike.—1.Korinćanima 10: 11

Prolazak kroz “vode” je figurativni izraz koji označava iskustva kojima svatko od nas mora biti ispitan i dokazan. Kroz Izaijino proročanstvo uvjereni smo da će nas naš Nebeski Otac voditi i usmjeravati u svim našim kušnjama, nedaćama, nevoljama i nedoumicama, dajući “milost za pomoć u pravi čas!”—Hebrejima 4: 16

Hodanje “kroz vatru” predstavlja ozbiljnost nekih naših iskustava. Petar piše: “Da prokušanost vaše vjere—dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša—stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista.” “Ljubljani! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično!”—1.Petrova 1: 7; 4: 12

S božanskog stajališta, Bog je “Spasitelj”—začetnik cjelokupnog plana spasenja čovječanstva. Međutim, on to spa-

senje ostvaruje preko svog Sina, Isusa Krista, koji je umro “kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo.”—Izaija 43: 11; Rumljanima 5: 10; 1.Timoteju 2: 3-6 ■

Pouka tri

Bog poziva Izrael da posluša

Ključni stih:
“Ovako govori
JAHVE,
otkupitelj tvoj,
Svetac Izraelov:
‘Ja, Jahve, Bog
tvoj, tvojem dobru
te učim, vodim te
putem kojim ti je
***ići’.*”**

— Izaija 48: 17

Izabrani tekstovi:
Isaiah 48: 12-21

PREKO PROROKA IZAIJE, Gospodin je opomenuo Izrael govoreći: “Čuj me, Jakove, Izraele, koga sam pozvao.” Više puta je rekao Izraelu: “Ja sam prvi” i “posljednji”, što je značilo da je on jedini koga bi trebali priznati kao Boga.—Izaija 41: 4; 44: 6; 48: 12

Božja vrhovna vlast nad cijelim svemirom također je naznačena njegovim jedinorođenim Sinom, kada je Isus rekao: “Otac moj... veći je od svih.” (Ivan 10: 29) Nakon što djelo obnove Kristovog tisućugodišnjeg kraljevstva bude dovršeno, obnovljeno čovječanstvo će prepoznati Nebeskog Oca kao tvorca velikog plana spasenja. Pavao piše o ovom vremenu: “I

kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam, Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu.”—1.Korinćanima 15: 28, Good News Bible

Naš ključni stih identificira Jahvu kao učitelja Izraela. Bog je poučavao Izrael, od vremena Mojsija, govoreći: “A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim da biste ih vršili i tako poživjeli. ... Niti što nadodajite onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimljite.” (5.Mojsijeva 4: 1, 2) Slično, psalmist piše: “Pokaži mi, JAHVE, svoje putove, nauči me svojim stazama! ... On ponizne u pravdi vodi i uči malene putu svome.”—Psalmi 25: 4, 9

Gospodin, u našem ključnom stihu, također govori Izraelu da je razlog zašto ih je poučavao bio njihovo “dobro”. To nije bilo u smislu da će se Izrael okoristiti ili obogatiti u svjetovnom smislu, već da će im njegova učenja biti od velike pomoći u razumijevanju Božjih načela i da će biti vođeni putem kojim trebaju ići. U ovom stihu također primjećujemo riječ “put”, koja u izvornom hebrejskom jeziku označava tijek života.

Božje su upute, doista, vrijedne za sve koji im vjeruju i slijede ih. Preko psalmista Gospodin nam govori: “Učit ću te, put ti kazat’ kojim ti je ići, svjetovati ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.” (Psalmi 32: 8) Trebali bismo se osvrnuti na Nebeskog Oca i njegove mudre savjete koje nam je dao u Svetom pismu da nas vode kroz sva životna stanja.

Riječi Izaije 48: 20 podsjećaju nas na to kako je narod Izrael dobio upute od Boga da se vrate u svoju domovinu nakon godina sužanjstva u Babilonu, da ponovo sagrađe zidine Jeruzalema i rekonstruiraju svoj Hram šovanja Bogu. (2.Ljetopisa 36: 11-23) U široj

slici, tijekom Kristova kraljevstva na Zemlji, cijelo će čovječanstvo dobiti priliku vratiti se u svoju domovinu, uskrsnuvši iz groba. Bit će poučeni o putu kojim trebaju ići, da ponovno izgrade zidove svoje naravi i ponovo uspostave svoj zasebni hram, simbolično govoreći, obožavanja Boga.

Izaija opisuje djelovanje i uvjete ovog kraljevstva: “Bit će ondje čista cesta, ... i zvat će se sveti put. ... Ondje će hodit’ samo otkupljeni, vraćati se otkupljenici Jahvini. Doći će u Sion kličuć’ od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.” (Izaija 35: 8-10) Kakva divna i svijetla budućnost je pred čovječanstvom! ■

Obećana Jakovljeva baština

Ključni stih: “*Tad ćeš u JAHVI svoju milinu naći, i ja ću te provesti po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u baštini oca tvog Jakova, jer JAHVINA su usta govorila.*”
— *Izaija 58: 14*

Izabrani tekstovi:
Izaija 58: 1-14

NAŠ KLJUČNI STI

počinje riječju “tada”, što ukazuje da je ono što je naknadno napisano uvjetovano—ovisno o ispunjenju prethodno navedenog zahtjeva. Ovaj preduvjet je dan u stihu 13: “Zadržiš li nogu da ne pogaziš subotu i u sveti dan ne obavljaš poslove; nazoveš li subotu milinom ... častiš li ga oduštajući od puta, bavljenja

poslom i pregovaranja.”

Jedna od zapovijedi koje je Jahve dao Izraelu bila je: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji.” (2.Mojsijeva 20: 8-11) Gospodin im je također dao upute: “Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, JAHVE, posvećujem.” To je “subota odmora, posvećena JAHVI.”—2.Mojsijeva 31: 12-15

Zašto je Bog ponovio davanje subote Izraelu preko proroka Izaije, budući da ga je već dao Izraelu u vrijeme Mojsija? Odgovor se nalazi u stihu Izaiji 58: 13,

prethodno citiranom. Očigledno, Izrael je subotom imao svoje “vlastite putove”, pronalazeći svoje “vlastito zadovoljstvo” i govoreći “svoje vlastite riječi”, a ne Gospodinove.

Bog je želio da se Izrael pokorava njegovim zapovijedima rado, od srca. Načelno im je govorio: “Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji.” (Izreke 23: 26) Preko proroka Ezekijela, Jahve je rekao o Izraelu: “Dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja JAHVE koji ih posvećujem. ... Odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i subote moje oskvrnjivahu.”—Ezekijel 20: 12, 16, International Standard Version

Psalmist naglašava važnost slijedenja Božje volje, govoreći: “Sva radost tvoja neka bude JAHVE: on će ispuniti želje tvoga srca! Prepusti Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.” (Psalmi 37: 4, 5, ISV) Uživati u Gospodinu znači imati naše osjećaje usredotočene na njega. Ako naše srce neprestano traži božansko vodstvo, uvijek ćemo biti u molitvenom stanju.

Kao Kristovi sljedbenici, mogli bismo se zapitati što je ilustrirano prirodnim izraelskim subotnjim danom odmora. Pavao odgovara na ovo pitanje u 4. poglavlju Poslanice Hebrejima, ističući da svi koji su prihvatili Isusa, odmarajući se i pouzdajući se u njega, tako u sadašnje vrijeme uživaju veći subotnji počinak—ostatak vjere. Nadalje, apostol ističe da je za održavanje ovog počinka potrebno neprestano vjerovati u Boga i biti mu poslušan.—Hebrejima 4: 1-11

Svima koji su primili Duha Svetoga dana je prednost ulaska u ovaj počinak. Umjesto doslovnog sedmog dana fizičkog odmora, oni sada drže vječni počinak srca, uma i vjere u Sina Božjega. Održavanje takvog počinka zahtijevat će ne samo poslušnost, u okviru naših mogućno-

sti, u svim našim mislima, riječima i djelima, nego također zahtijeva svakodnevno pouzdanje u Gospodina. Tada ćemo, kao što naš ključni stih kaže, “uživati ... u JAHVI.”

Pouka peta

Bog će izliti blagoslove

Ključni stih: “Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja JAHVE, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više.”

— *Joel 2: 27*

Izabrani tekstovi:
Joel 2: 21-27

GLAVNI DIO PORUKE

koju je Bog dao Izraelu preko proroka Joela bio je “oglasiti uzbunu” jer “dolazi dan JAHVIN, blizu je.” (Joel 1: 15; 2: 1, 11; 3: 14) Na drugim mjestima se spominje kao “dan odmazde Boga našega”. (Izaija 61: 2; 63: 1-4) Ovo nije doslovni dan od 24 sata, već prije vre-

mensko razdoblje intenzivnih nevolja, neimaštune i zbunjenosti.

Razlog za nevolju nije to što je Bog zloban. Naprotiv, rečeno nam je da “nije njemu do smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da živi.” (Ezekijel 33: 11) Nevolja koja dolazi tijekom “dana JAHVINA” prirodna je posljedica zanemarivanja božanskog savjeta i zakona. Kao što je Pavao napisao: “Što tko sije, to će i žeti!”—Galačanima 6: 7

Bog je sklopio savez s Izraelom i obećao da će od

njih napraviti “kraljevstvo svećenika i sveti narod”. Međutim, postojali su dodatni uvjeti koje je Bog izrekao: “Ako doista poslušate zapovijedi, ... i budete ljubili Jahvu, Boga svoga, i služili mu svim srcem svojim i svom dušom svojom.” S druge strane, ako su bili neposlušni, primili bi kaznu od Boga.—2.Mojsijeva 19: 5, 6; 5. Mojsijeva 11: 13-17

Koristeći simbole, Joelovo proročanstvo ocrtava nevolju koja će stići Izrael ako nastave biti neposlušni Bogu, te je pozvao narod na pokajanje. (Joel 1: 3-15) Međutim, Izrael je nastavio kršiti svoj savez s Bogom, i na kraju su ih nevolje, koje su najavljivali njihovi razni proroci, sustigle, a njihov narod je bio zarobljen od strane poganskih sila. (Ezekijel 21: 21-27) Iako je ostatku Izraelaca kasnije bilo dopušteno da se vrate u svoju zemlju, kao narod dugo su bili van Božje naklonosti.—3.Mojsijeva 26: 17, 18, 24, 28

Međutim, Joelovo proročanstvo nije bilo samo propast i tuga. Jahve je silno želio da mu se Izrael vrati. Preklinjao ih je: “Al’ i sada vratite se k meni svim srcem svojim, ... Razderite srca, ... Vratite se JAHVI, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom.” (Joel 2: 12, 13) Ako Izrael to učini, Bog je obećao: “Nadoknadit ću vam godine koje izjedoše skakavci, ... Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao.”—vss. 25, 26

Na kraju prorečenog “dana JAHVINA”, Bog je obećao da će njegovom snagom djeca Izraelova biti spašena od uništenja od strane drugih naroda. (Zaharija 14: 1-9) Tako će se ispuniti riječi našeg ključnog stiha, da je Bog posred Izraela, i da se više nikada neće postidjeti.

Izraelovo čudesno izbavljenje Jahvinom moći uvest će Božje kraljevstvo na Zemlji. Govoreći Izraelu,

Gospodin kaže: “Ja ću posvetiti ime svoje veliko koje vi oskvrnuste posred narodâ u koje dođoste! I znat će narodi da sam ja JAHVE’—riječ je JAHVE Gospoda—‘kad na vama, njima naočigled, pokažem svetost svoju.”—Ezekiel 36: 23-36; 38: 23, *Revised Version* ■

“Jedan je učitelj vaš”

*“Jedan je učitelj vaš—Krist, a svi ste vi braća.”
—Matej 23: 8*

GODINAMA SU VJETROVI svađe snažno udarali na svece po cijeloj zemlji; i kao rezultat toga, raspršeni su i podijeljeni u mnoge grupe i odjeljenja, suprotno izričitoj zapovijedi Učitelja kada je rekao: “Svi ste vi braća.” Vjerujemo da je došlo vrijeme da sva braća Istine prepoznaju da je duh podjela duh tjelesnosti.

Apostol Pavao je osudio crkvu u Korintu jer je pokazala sklonost odvajanju. Isto tako sada trebamo shvatiti da ne postoji biblijski izgovor za bilo koga tko je potpuno posvećen Gospodinu da bude odvojen u posebne skupine ili klike i da inzistira na posebnim testovima vjere i zajedništva koji nisu odobreni u Bibliji.

Uvjereni smo da odgovornost za mnoga odvajanja i podjele među svecima treba prebaciti na onoga kome pripada, a to je Sotona Đavao. Sotona je oduvijek bio veliki neprijatelj crkve, i bez sumnje on sada vjeruje da je postigao veliku pobjedu nad Gospodnjim narodom time što je bio uspješan u nametanju duha rivalstva, sumnje, zavisti i podjela.

JEDINSTVO SVETOG PISMA

Ovdje ćemo ukratko izložiti ono za što vjerujemo da je široka biblijska osnova za jedinstvo među Gospodi-

novim narodom—i s čime smo uvjereni da se svi pravi kršćani slažu. Politika časopisa Svanuće (The Dawn) provodit će se u strogom skladu s ovom biblijskom osnovom jedinstva kako je navedeno. Neposredno prije nego što je Isus proslavljen, uputio je iskrenu molbu svom Nebeskom Ocu, u kojoj je tražio potrebnu božansku milost kako bi omogućio potpuno jedinstvo srca i namjere među njegovim sljedbenicima.—Ivan 17: 11-26

Gledajući povijest Evanđeoskog doba, moglo bi se isprva činiti da je ova nadahnuta molitva ostala bez odgovora; ali nije tako. Bog je oduvijek imao pojedinačne predstavnike na zemlji koji su bili u punom skladu srca i jedinstvu s njim i s njegovim ljubljenim Sinom, Kristom Isusom, koji je glava crkve.

Stotine podjela zastupljenih u mnogim vjeroispovjestima koje su se dugo skrivale pod Kristovim imenom, kao i modernija pojava frakcija među onima koji ispovijedaju vjeru u sadašnju istinu, ne predstavljaju nužno podjele duha u pravoj crkvi. (2.Petrova 1: 12) Prije su to uglavnom podjele na svjetovnim razinama, općenito uzrokovane od strane onih koji su sebično nastojali uspostaviti složene organizacije i “kanale,” odvojene ili izvan tog jednostavnog uređenja za crkvu koje je tako jasno navedeno u Riječi Gospodnjoj.

Iako bi bilo glupo gubljenje vremena pokušavati spojiti različite frakcije ili organizacije koje sada postoje među svetima, ipak to ne umanjuje odgovornost svakoga od nas da radimo na tom istinskom jedinstvu duha i zajedništva za koje je Krist tako usrdno molio.

JEDINSTVO, A NE KONFEDERACIJA

Biblijsko jedinstvo duha među različitim skupinama posvećene braće ne bi se trebalo smatrati “federacijom” kao što neki pogrešno sugeriraju. Ujedinjavanje različitih

skupina i frakcija kao takvih nedvojbeno bi predstavljalo nebiblijsko savezništvo, ali poticanje pojedinačnih kršćana posvuda da priznaju Krista samo kao svoju Glavu i da se ujedine u skladu s duhom Kristove molitve za duhovno jedinstvo, sasvim sigurno naišlo bi na božansko odobravanje i blagoslov.

Nijedan pravi kršćanin ne bi trebao željeti inzistirati na promicanju svjetovnog duha zagovarajući da se svaka od različitih skupina drži podalje i sebično traži zajedništvo i služenje, potpuno neovisno o svojoj drugoj posvećenoj braći naše jedine prave Glave. Pravo kršćansko jedinstvo može biti moguće samo dok je Krist priznat kao jedina glava nad svim svojim narodom i dokle god se Kristova otkupna žrtva smatra pravim temeljem kršćanske vjere i nade: "Nitko ne može postaviti drugoga [biblijskog] temelja."—1.Korinćanima 3: 11

To također moraju prepoznati sva braća na kraju ovog doba u kojem je Gospodin otkrio svom narodu ljepote svog božanskog plana otkupljenja kroz Krista, po kojem i crkva i svijet trebaju primiti u Božje vrijeme blagoslove života vječna. Vjerujemo da će velike, ali jednostavne temeljne istine božanskog plana, koje su nam svima obznanjene, rado prepoznati svi Istraživači Biblije, uz samu otkupninu, kao nužnu osnovu za istinsko kršćansko zajedništvo i službu u ovom vremenu.

Mogu postojati detalji tumačenja koji se tiču ispunjenja proročanstva ili drugih stvari od manjeg značaja, na temelju kojih su neki od nas možda došli do drugačijih zaključaka; ali ne postoji biblijski autoritet koji bi stvari ove vrste učinio testom kršćanskog zajedništva.

ORGANIZACIJA

Gledajući unatrag kroz povijest Evandeoskog doba, postaje očito da su mnoge podjele među svecima izazvane nebiblijskim nastojanjem određenih vođa da “nametnu” crkvi neki projekt organizacije koju Božja Riječ nije odobrila. Pažljivo čitanje novozavjetne povijesti u vezi s organizacijom rane Crkve otkriva ovu najvažniju činjenicu—da je svaka zajednica Gospodinovih učenika u to vrijeme bila potpuno neovisna o svakoj drugoj zajednici; i da nije postojala nikakva središnja organizacija, grupa ili odbor na koji su te neovisne zajednice trebale gledati kao na svoje sjedište u bilo kojem smislu riječi.

Čak ni među samim apostolima nije bila priznata središnja vlast. Apostol Pavao je, na primjer, nakon svog obraćenja nastavio s propovijedanjem bez ikakve komunikacije s drugim apostolima o svojim aktivnostima. On kaže: “Ne posavjetovah se s tijelom i krvlju i ne uzidoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene.” Kasnije je razgovarao s Petrom: “Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova.” (Galaćanima 1: 16-19) Dok je Pavao išao propovijedati, nije bio likom poznat crkvama Judeje koje su bile u Kristu, nego su “samo čule: ‘Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoć pustošio.’”—vss. 22-24

Iako Rana Crkva nije imala središnju organizaciju, niti glavu osim nevidljivog Krista, ipak je organizacija raznih neovisnih zajednica svetaca tamo bila jednako učinkovita koliko i jednostavna—različite starješine birani su prema biblijskom načinu glasovanja—ispruženom rukom.—Vidi Djela apostolska 14: 23, Young’s Literal Translation

Naše je uvjerenje da se pravo kršćansko jedinstvo može postići samo tamo gdje prevladava ova jednostavna apostolska metoda. U skladu s ovim uvjerenjem, želimo da

se zna da ustaljena politika ovog časopisa počiva na ovoj biblijskoj osnovi. Priznajmo samo Krista kao svoju Glavu, što znači da niti jedna organizacija, grupa ili odbor, izvan vaše vlastite zajednice, ne bi trebali biti priznati kao autoritet ili “sjedište” vaše zajednice.

U traženju zajedništva s drugima “dragocjene vjere” nije naša svrha utvrditi s kim oni možda surađuju u služenju. Prije ćemo rado prihvatiti u naše zajedništvo sve one vjernike u Božji veliki plan koji žele uzvisiti Kristov križ i priznaju samo Isusa kao svoju Glavu.

Mišljenja smo da je Isus, kada je molio za jedinstvo među svojom braćom, molio za to jedinstvo duha koje bi trebalo postojati u svakoj lokalnoj zajednici svetih. On nije molio za složenu, vidljivu, ljudski osmišljenu organizaciju koja bi kao središnjica kontrolirala sve lokalne crkve u pitanjima vjere i djela. Nigdje u Novom zavjetu nema naznaka da Bog očekuje da različite zajednice njegova naroda budu ujedinjene u isključivoj potpori nekog središnjeg odbora ili organizacije.

Naprotiv, Sveto pismo jasno pokazuje da su oni koji inzistiraju na priznavanju vanjskog utjecaja u Crkvi krivi za rađanje duha “tjelesnosti”. Ako je tjelesni duh potaknuo neke u ranoj Crkvi da kažu: “Ja sam Pavlov” ili “Ja sam Apolonov”, to je zasigurno još uvijek bio duh tjelesnosti svakoga tko je govorio, bilo riječju ili djelom, da se ne mogu prihvatiti ili priznati bilo koji posvećeni kršćani koji nisu povezani s određenom skupinom ili organizacijom, i koji s njima nisu vezani određenim sustavom privatnog tumačenja kojeg su nebiblijski postavili kao test zajedništva.—1.Korinćanima 3: 1-6

SURADNJA, A NE ROPSTVO

Iznoseći gornji obris onoga za što vjerujemo da je pravi temelj kršćanskog zajedništva koje se može postići samo potpunim priznavanjem Krista, kao Glave, i stalnim podržavanjem suverenih prava mjesne Crkve, ne želimo biti shvaćeni kao suprotnost u bilo kojoj mjeri srdačnoj suradnji s bilo kojom od raznih pomoćnih organizacija za širenje Istine koje djeluju na biblijskom polju.

Radije nastojimo naglasiti činjenicu da, kao pomoćna organizacija, vjerujemo da je nebiblijsko i tjelesno biti toliko posvećen jedinstvu s bilo kojom skupinom ili utjecajem da bi bilo tko bio spriječen u prepoznavanju i pomaganju dobrog djela kojeg su postigla druga braća vjerujući u te iste istine.

U potpunosti uviđamo da za postizanje učinkovitog općeg predstavljanja evanđeoske poruke, koja poziva na suradnju među svom braćom, nitko ne može biti potpuno izoliran od svoje braće u drugim dijelovima oblasti. Na primjer, bilo bi vrlo neučinkovito i skupo da svaka mjesna crkva izdaje vlastitu literaturu za širenje Istine. Daleko je jeftinije pripremiti ga i poslati s nekog središnjeg mjesta. Ali također tvrdimo da bi bilo vrlo nerazborito, kao i nebiblijski, inzistirati na tome da se samo jednom određenom odboru ili organizaciji da ekskluzivno pravo objavljivanja, čime isti postaje "jedan i jedini" kanal.

Naša je politika dati svakom pojedincu u bilo kojoj crkvi punu slobodu u pogledu literature o Istini koju bi željeli koristiti u svom služenju i dopustiti im da budu slobodni surađivati s bilo kojom od raznih uslužnih organizacija koje možda rade na općem izdavaštvu radi širenja Istine. Interes i molitve izdavača Svanuća idu u korist svih svetih posvuda koji na bilo koji način nastoje uzvisiti Kristov križ i objaviti radosnu vijest o kraljevstvu.

USLUŽNE ORGANIZACIJE

Kao što je gore navedeno, ovaj časopis drži da je jedina crkvena organizacija kojoj Bog priznaje posebno pravo na vlastitom teritoriju mjesna crkva. Novi zavjet otkriva da su samo takve organizacije bile priznate u apostolska vremena, i samo su one počašćene u Svetom pismu nazivajući se “crkvom Božjom”.—1.Korinćanima 1: 2

Uslužne organizacije stoga se moraju smatrati u najboljem slučaju pukim pomoćnim sredstvima—poslovnim sredstvima, pomoću kojih se može omogućiti ekonomičnije, učinkovitije i općenitije širenje Evanđelja. Ali ne postoji biblijski autoritet koji bi odobrio misao da se bilo koja takva organizacija treba smatrati isključivim kanalom služenja crkvi.

Vjerujemo da je apostol Pavao izrazio ispravno kršćansko načelo u vezi sa suradničkom službom kada je rekao o jednoj obitelji u Korintu koja je postala aktivna u službi braći: “Sve vaše neka bude u ljubavi! Zaklinjem vas, braćo—znate dom Stefanin, da je prvina Ahaje i da se posvetiše posluživanju svetih—da se i vi pokoravate takvima i svakomu tko surađuje i trudi se.”—I Korinćanima 16: 14-16, The Emphatic Diaglott

Toliko toga treba učiniti u služenju braći i obznajivanju radosne vijesti drugima da se čini da nema potrebe za suparništvom među Božjim narodom, pa stoga želimo ohrabriti i surađivati sa svima koji se, kao što apostol izjavljuje, “posvetiše posluživanju svetih”.

SVI SU POZVANI NA SURADNJU

Ovdje smo nastojali ukratko izložiti ono što smatramo biblijskom osnovom kršćanskog jedinstva; i vjerujemo da su na toj osnovi organizirane mnoge zajednice Božjeg naroda. Na toj istoj osnovi upućujemo vam poziv da surađujete i podupirete ovaj i sve slične napore za

širenje radosne vijesti o dolazećem kraljevstvu “dok je dan”—Ivan 9: 4

Iako je istina da su pojedini kršćani kroz čitavo doba bili ujedinjeni s Kristom, i stoga u duhu ujedinjeni jedni s drugima bez obzira na njihovo sektaško okruženje, ipak može biti da će kao odgovor na nadahnutu Isusovu molitvu, Nebeski Otac sada dopustiti svim njegovim svecima kao crkvi, prije nego što se konačno okupe u domu, da budu pobjednici po pitanju jedinstva kao i u svakom drugom pogledu. Ali bez obzira na to u kojoj mjeri ovaj pravi temelj jedinstva i zajedništva trenutno mogu prepoznati različite mjesne zajednice svetaca, uvjereni smo da je naša dužnost raditi prema cilju takvog ideala, za koji se Krist molio, a ne poticati tjelesni duh podjela.

U vrijeme žetve tisuće Gospodinovih ljudi primilo je spoznaju o Istini i izašlo iz ropstva. Ali kako bi svaki pojedini svetac u posljednjim danima doba mogao u potpunosti prepoznati nužnost jedinstva s Kristom i ovisnosti o Kristu kao jedinoj Glavi, bilo je potrebno da crkva bude podvrgnuta vatrenim kušnjama koje su je napale.

Pa ipak, ako kroz ova iskustva nismo naučili ništa više od toga da je Krist naša Glava i da nijedno ljudsko oruđe, bilo pojedinačni kršćanin ili organizacija, ne treba ni na koji način biti priznato kao autoritet nad crkvom, nisu li se sve naše kušnje isplatile?

Posebno molimo za podršku u vašim molitvama vezano za duhovni uspjeh ove publikacije, da njezine stranice uvijek budu njemu na čast, da svako sljedeće izdanje može rezultirati bogatim duhovnim blagoslovom za sve koji je čitaju, i da bi se njezin utjecaj na jedinstvo kršćana, zajedništvo i služenje mogao proširiti na blagoslov mnogo više ljudi od onih koji zapravo postanu pretplatnici i materijalna podrška u unapređenju ovog rada. ■